

Natálie a svět za zázračnými dveřmi

„Na jaře tohoto roku se v našich životech udála veliká změna. Myslím, že mnozí z vás ví, že mluví o nákaze jménem COVID-19. Museli jsme v životě udělat spoustu změn, jako například přejít na online výuku, nebo naprosto omezit styk s kamarády a blízkými. Od března uplynul víc než půlrok a situace se nezdá být lepší. Zato se znovu zvyšují opatření a nařízení!“ hlásí moderátorka v televizních novinách. Od 21:00 do 4:59... „A dost!“ Vypne našťvaně televizi patnáctiletá Natka a povzdechne si. Kéž by už všechno bylo tak, jako dřív. S kamarády bychom se mohli normálně scházet, aniž by každý z nás měl strach, že mezi námi sedí někdo s koronavirem. No ale co se dá dělat, asi se s tím budeme muset naučit žít.

Po sledování televize se Natka rozhodne udělat některé zadané úkoly v Microsoft Teams, aby zbytek dne měla volno a mohla se věnovat svému novému štěňátku jménem Bibi. Za hodinku měla splněné všechny úkoly na tento týden a nemohla se dočkat na hraní s Bibi. Nemohla ji však najít. Prohledala celý dům i zahradu, ale Bibi nikde. Po hodině hledání to vzdala a řekla si, že by nejspíš měla zavolat nějakou pomoc. V tu chvíli uslyšela šramocení ve skříni v jejím pokoji. Pomalu ji otevřela a radostně vykřikla: „Bibi! Tady si, už jsem se bála, že tě nenajdu.“ V tom si ale všimla něčeho podivného. Za oblečením ve skříni zahlédla něco připomínajícího kliku od dveří. Oblečení odhrnula, vzala Bibi do náruče a nestačila se divit, co spatřila. Dveře s velkým nápisem: **ZÁZRAČNÝ SVĚT. VSTUP NA VLASTNÍ NEBEZPEČÍ!**

Natka ani chvíli neváhala a dveře otevřela. Už při prvním nadechnutí cítila, že je to naprosto jiný svět, než ve kterém teď žila. Bibi ji vyskočila z náruče, protože v dálce zahlédla své další psí kamarády a hned s nimi začala radostně dovádět. Natce až přecházel zrak nad tou krásou a čistotou, která se před ní rozprostírala. A zároveň jí to všechno připadalo blízké, známé a prostě normální. Cítila se nesmírně šťastná. Její rozjímání však náhle přerušil hlasitý rozhlas oznamující hlubokým mužským hlasem: „Žádám všechny o pozornost! V Zázračném světě se ocitla další lidská bytost, která přišla prožít nezapomenutelné dobrodružství. Buďme jí všichni nápomocni.“ Za malou chvíli stál u Natky velmi zvláštní člověk. Trochu jí připomínal elfa, protože byl menšího vzrůstu a měl velké uši. „Omlouvám se, roušku jsem si nechala doma,“ řekla pohotově Natka. Ale elf se pouze pousmál. „V tomto světě žádný zlý covid neexistuje, nemusíš se ničeho bát. Mám pro tebe překvapení. Můžeš vyslovit jakákoliv dvě přání a my ti je splníme,“ řekl klidně. „Ale máš na to pouhých 24 hodin. Tak neváhej a vzhůru do dobrodružství! Přej si opravdu to, co chceš nejvíc.“

Natka nemusela nad svým prvním přáním dlouho přemýšlet a řekla: „V létě jsme s rodinou doufali, že navštívíme Disneyland ve Francii. Ale kvůli pandemii se to muselo zrušit. Mohl byste mě tam dopravit?“ „Žádný problém,“ řekl elf a lusknutím prstu spolu stáli v řadě na horskou dráhu. Natka byla štěstím bez sebe. Třikrát šla na atrakci jménem Let Petra Pana, dvakrát na Piráty z Karibiku a dokonce pětkrát se projela ve vláčku strašidelným domem, kde byla vidět třeba svatba duchů. Nejvíce se jí ale líbilo to, že nemusí mít roušku. Nechala se vyfotit s velkým maskotem Mickey Mouse a dala si výborný francouzský croissant. Byl to jeden z nejlepších dnů za poslední dobu a byla moc ráda, že se Bibi schovala zrovna ve skříni a díky tomu našla vchod do Zázračného světa.

Z nenadání se u ní objevil elf a řekl, že na druhé přání jí zbývá pouze hodina. „Já ani víc času nepotřebuji,“ usmála se Natka. „Přeji si, aby ze světa zmizel Covid.“ Elf pokýval hlavou a řekl: „Čekal jsem, že to řekneš. Věděli jsme, proč dát dveře do našeho světa zrovna do tvé skříně. Jsi rozumná a nebudeš si přát žádné hlouposti. Na začátku dne jsem slíbil, že ti všechna přání splním. Ale mám ještě jednu podmínku. Nikdo se o našem světě nesmí dozvědět, rozumíš?“ „Naprosto, děkuju ti mnohokrát,“ řekla se slzami na krajíčku dojatá Natka. Najednou zazněla velká rána a elf byl pryč.

Natka seděla zpátky s Bibi ve své skříni. Byla mírně v šoku a hned si musela ověřit, jestli se jí to všechno jen nezdálo a jestli opravdu elf své přání splnil. Seběhla po schodech a zrovna uviděla maminku, jak vchází do dveří s nákupními taškami v ruce, ale bez roušky. „Mami, kde máš roušku?“ zeptala se nervózně. „Proč bych měla mít roušku, ty hlupáčku,“ zasmála se maminka. A Natka s potutelným úsměvem odpověděla: „Ale nic.“